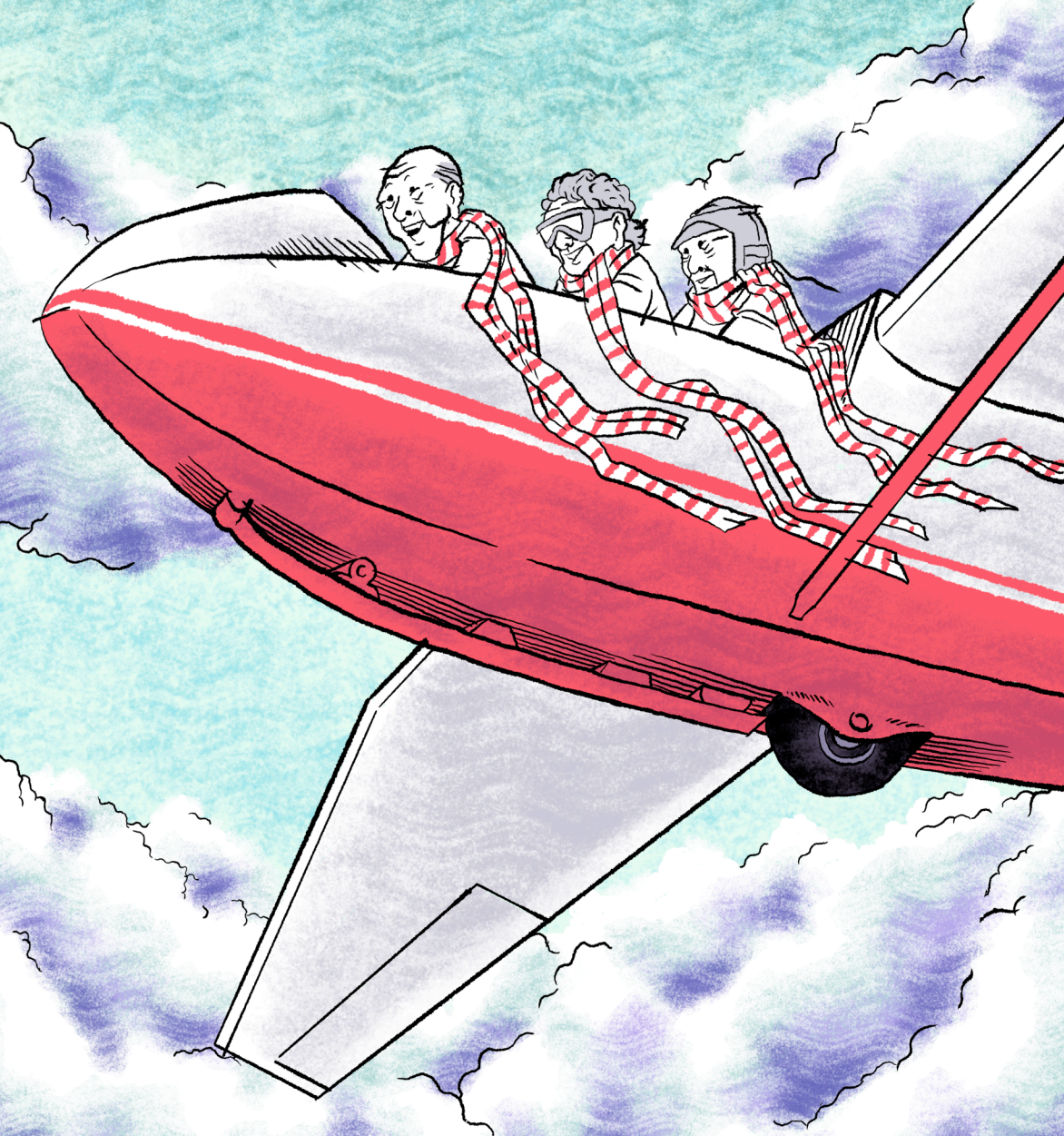

Risto Andersson

KUUSELAN ÄÄNIÄ

KUUSELAN ÄÄNIÄ

© 2025 Risto Adersson

Runopaja Oodi

Kannen suunnittelu ja sisuksen taitto: Esko Heikkilä

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-9781-5

Risto Andersson

KUUSELAN ÄÄNIÄ

Sisältö	I Kuuselassa	6
	Tykkäämisiä	7
	Ruokasalin kaverit – ystävät	9
	Vappu	10
	Oratorio	11
	Puhalinorkesteri	12
	Vertainen	14
	Rukous	16
	II Lapsuusmuistoja	17
	Lahnailua	18
	Tassua Teiskossa	20
	Lauantai	21
	Pummista	22
	Filkkaa - Filmiä	24
	Mörrinperän postineiti	25
	Opettajan valta	26
	Ihme ja kumma	27
	Ennakkoluuloja	29
	III Kohtaloita	30
	Karhuvaisto	31
	Noutava ihmiskoiria	33
	Tuulastusta	36
	Saksalainen	38
	Pelko ja ahdistus	39
	Lapsuuden loppu	41

Keuhkotauti	42
Ammattivalintoja 1	44
Ammattivalintoja 2	46
IV Ikääntymisen viestejä	48
Rollaattori	49
Dosetti	50
Harrastuksia	52
ÄITIIII!	53
Voihan pissa	55
Apinoiden kuningas	57
Asiointeja	60
Kadonneen omenan arvoitus	61
Jotain tuttua	63
Oviaukko	65
Mustikat	67
Uusia tapoja	69
V Viimeisiä	71
Ystävänpalvelus	72
Viimeinen tapaaminen	74
Vanhempien jäämistö	76
Viimeinen huutolaispoika	78
Viimeinen pyöräily	80
Henki pihisee	82
Välitila	83

I KUUSELASSA

Tykkäämisiä

Kävin Kuuselan kuntosalilla
yksin vaimon
kaverini kanssa

miten milloinkin.

Vähitellen alkoivat asukkaiden kasvot tulla tutuiksi
toiset hymyilivät

varsinkin he joiden pöydissä
oli tullut istuttua
usein ja pitkään.

Jos olin pitänyt tai joutunut pitämään
pidemmän tauon alkoi tulla kummia oireita

ikävä alkoi vallata alaa.

Piti lähteä vaikkapa syömään
ja tapaamaan Kuuselassa asuvia.

Sama ilmiö toimi myös toisinpäin
monet kysyivät

”missäs sinua on oikein pidetty
ei olla pitkään aikaan nähty”.

Viime aikoina kuten tänään
mentiin kaverin kanssa syömään kuntosalin
ponnistusten päälle

tuttu nainen halusi meidät pöytänsä
kysyi saako halata
totta kai minua saa halata

kertoi lapsuusjuttuja pohjoisesta ja
sodanaikaisista olosuhteista pohjoisessa silloin ennen

peloista ja ahdistuksesta mutta myös tuiki tavallisesta
lapsenelämästä.

Ruokasalin kaverit – ystävät

Istuin ruokasalissa vastatulleen pöytään
tuntemattoman
pakolliset vaihdettiin
oli vielä hiljaista.

Siirryin kahville
pöydässä aviopari mies rauhallinen auttoi
vammautunutta vaimoaan tulkitsi muitten puheita
pöytään yksi nainen lisää
juteltiin.

Huomasin käsien
naisten käsien tuon tuostakin kohoavan tervehdyksiin
vastatulleiden vilkuttavan istujille

ja päinvastoin

poislähtijöiden tarraavan ohi mennessään toista naista
olkapäältä.

Se tuntui hyvältä
sydämalassa asti lämmitti.

Vappu

Tapasin Vapun vapunaattona
hän täyttää kohta vuoden.

Vappu siirtyi hitaasti paikasta toiseen
veti itseään vatsallaan pitkin mattoja lattioita
tapasi uusia jalkoja ja niiden omistajia.

Hän katsahtaa ylös
saako hymyn vai onko siellä jo joku tuttu?

Sain Vappuun hyvän kontaktin
hän näytti muitakin ilmeitään
vähän kuin...

Oh-hoh tällaisia ilmeitä olen
nähty Kuuselassa jollakin

se ihana muori

samanlaisia veikistelijöitä.

Proosarunokokoelma Kuuselan ääniä on tulos Risto Anderssonin (s. 1950) yhteistyöstä Sointu Senioripalveluihin kuuluvan Kuuselakeskuksen kanssa. Kirjassa on Kuuselan asukkaiden ja asiakkaiden kertomuksista syntyneitä runoja.

Se antaa äänen vanhoille ihmisille.

Runoja on syntynyt myös kohtaamisista Kuuselan ravintolassa ja kuntosalilla, jonka vakituinen käyttäjä Andersson on. Itse asiassa kuntosali oli väylä koko ideaan.

Runoprojekti kohtasi monia vaikeuksia. Oli verenmyrkytystä, rangan murtumista, masennusta, uskon puutettakin. Ikääntyneiden informanttien tavoittaminenkaan ei aina ollut helppoa. Toisaalta prosessi teki runoilijasta yhden iloisista kuuselalaisista. Ulko-ovista sisään astuttuaan rollaattorirunoilijaa olivat vastassa tuikkivat silmät ja lämmin nauru.

Yhteinen muisteleminen teki meistä osallisia.

Risto Anderssonin proosarunot luontuvat mainiosti ääneen luettaviksi. Runoilija itsekin lukee niitä mielellään ääneen. Avaa siis kirja, nykäise hihasta. Muista elämäsi lapsuudesta tähän päivään ja tulevaan.

Elämänpolku on meillä kaikilla
- ihan omanlainen.

